

Komunitní centrum Benešova nad Ploučnicí

Autor: Pavel Struhař

Jednoduše působící hmota elegantně zapuštěná do svahu se logicky musí vypořádávat z mnoha složitostmi založení a napojení na terén z této kompozice vyplývajících. Dále si autor situaci nijak neusnadňuje ani dalšími náročnými prvky ve střeše- prosklenými plochami nad schodištěm a kaplí.

Většina drobných výtek proto souvisí především s obtížnou dokumentovatelností všech vyvolaných detailů, takže 5 poměrně správně zpracovaných detailů nemůže logicky podchytit vše, co je pro komplexní posouzení nezbytné. Za zajímavé bych považoval např. detaily přechodu střechy na terén, ukončení obložení a fasádního zateplení u země, skladbu v místě výškových odskoků základových stěn nebo podrobnější řešení šachty komínů vedených exteriérem stavby (vč. odvodnění jejího dna).

V detailech které byly zpracovány je nejasnost vidět asi jen na výkrese D.1.2.10 kde je styk podlahy a vnějších plochy založené na náspu. Řešení stavební jámy a její zajištění by mělo být lépe objasněno, naznačeny jsou svislé stěny výkopů kombinované se svahováním a železobetonovou opěrkou za vnějším schodištěm objektu.

Konstrukční systém kombinuje méně tradičně ale poměrně účelně monolit s prefabrikáty z předpjatého betonu, trochu cizorodě pak působí použití ocelových HEB profilů pro vynesení nevelkého ochozu, kde je navíc náročná skladba podlahy P7 s velmi vysokou plošnou hmotností, zvyšující nároky na tyto konzole. Pozice řezu B-B', který toto zachycuje, navíc není v půdoryse správně vyznačena.

PBR je přehledné, trasování pěší komunikace souběžně s fasádou však vyvolalo nároky na dveřní výplně s požárními parametry, které však nejsou ve specifikaci příslušných prvků uvedeny (což je i v praxi častým problémem). Rozsah požárně oddělených instalačních šachet je vzhledem k velikosti objektu poměrně značný. Navíc jde z praktického hlediska i o nákladné řešení, na což měl být student spíše upozorněn a systematicky veden k hledání ekonomičtějších variant.

V části TZB by prospělo naznačení hloubek uložení a spádů vnějších kanalizací u všech-ve svahu zapuštěných- podlažích. Překvapivá je absence nuceného větrání ve shromažďovacích místnostech, která je v současné době již standardem, ale zřejmě nebyla po studentovi požadována.

Interiér neopomněl řešení prostorové akustiky, použité materiály korespondují s architekturou objektu. Ocelová konstrukce pultu opláštěného MDF deskami v síle 25 a 50mm je téměř nadbytečná, při daných rozměrech a aplikaci vhodných spojů by šlo celý prvek vyrobit čistě truhlářskými technologiemi, což by více přispělo k souladu formy s provedením.

Při obhajobě nechť student pouze vysvětlí, jak by se kotvil oboustranný, nerezem obložený sokl z vnitřní strany pultu, když je pod ním jen 100mm mezera, do níž se průměrný truhlář nevejde..... (D.5.2.2 detail B).

Při prohlížení dokumentace je potřeba dát si pozor na orientaci výkresů, půdorysy ze studie jsou oproti „bakalářské práci“ otočené, což může ztížit orientaci v jinak dobře a podrobně zpracovaném projektu.

Navržené hodnocení: **B**

Ing.arch.Pavel Šmelhaus